

съживили революционното движение. Иларионъ „поискалъ среща“ (по Д. Кукумявковъ), сир. влѣзълъ въ връзка съ по-интелигентни и по-влиятелни сливенци, като д-ръ Планински, х. Дим. Бояджиевъ Юрд. Данчевъ и др., които скоро влѣзли въ комитета. Пенчо Черковски, учителъ въ Карнобатъ, като чулъ, че пристигали апостоли, дошълъ въ Сливенъ, срещналъ се съ Илариона и влѣзълъ въ комитета.

На 14. априлъ Иларионъ, придруженъ отъ книговезеца Коста Тотевъ, заминалъ за Ямболъ. Въ Ямболъ имало будна българска интелигенция и революционенъ комитетъ, основанъ още въ 1873 година съ ръководителъ смѣлия и преданъ на дѣлото Георги Драгневъ. Иларионъ намѣрилъ въ тоя градъ по-подготвена почва за революционна дейностъ и отъ Сливенъ. Първото събрание е било свикано въ дома на Г. Драгневъ. Бащата на последния, дѣдо Драгно, старъ деецъ въ църковнитѣ и политически борби, излѣзълъ предъ гоститѣ да ги поздрави и на края казалъ: „Момчета, моята пѣсень е вече изпѣта. Сега е редъ на васъ. Когато азъ „пѣехъ“ и нѣкой искаше да ме прекъсне, азъ на часа му удрѣхъ плесница. А когато нѣкой ме питаше, отъ кого съмъ научилъ „пѣсеньта“, отговаряхъ — не знамъ . . . Лека нощ!“

Иларионъ, трогнатъ, цѣлуналъ ръка на дѣдо Драгну и казалъ: „Ако въ всѣки градъ имаше по 2—3 такива хора, дѣлото ни отдавна щѣше да възтържествува и азъ не щѣхъ да седа тукъ цѣлъ день опасанъ съ револверъ и кама, а свободно щѣхъ да ходя“ . . . *).

Въ събранието Иларионъ прочелъ едно възвание**), което донесълъ заедно съ революционенъ

*) За подробности гледай А. Върховски, Ямболски патриоти на духовното и политическото ни възраждане, II изд. 1928 г., стр. 31—37.

**) Възванието гл. въ книгата на А. Върховски стр. 32.